

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж1 гп 2/2023
26.04.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, и то судија Татјана Матковић Стефановић, председник већа, у предмету предлагача АА ПР ... „ББ“ ..., чији је пуномоћник Драган Јовановић, адвокат из ..., одлучујући о жалби предлагача изјављеној против решења Привредног апелационог суда Р4 П 2/23 од 07.02.2023. године, донео је дана 26.04.2023. године,

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ жалба предлагача изјављена против решења Привредног апелационог суда Р4 П 2/23 од 07.02.2023. године, као неоснована.

Образложење

Предлагач је преко пуномоћника поднео Привредном апелационом суду приговор ради убрзања поступка у предмету Пж број 5412/2021. Поступајући по наведеном приговору, Привредни апелациони суд донео је решење Р4 П 2/23 од 07.02.2023. године, којим је одбио приговор предлагача, налазећи да предлагачу није повређено право на суђење у разумном року и захтев за накнаду трошкова поступка.

Против наведеног решења предлагач је изјавио жалбу дана 27.02.2023. године.

О жалби је одлучивао судија одређен Годишњим распоредом послова у суду сагласно одредби члана 16. став 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року.

Одлучујући о жалби предлагача, на основу одредбе члана 16. и 17. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ број 40/15), Врховни касациони суд је донео одлуку да је жалба неоснована.

Према утврђеном чињеничном стању тужилац АА ПР ... „ББ“ ..., је предлогом за извршење на основу веродостојне исправе – рачуна, од 13.10.2020. године, тражио да се обавезе тужени да му плати износ од 7.519.108,00 динара на име неисплаћених услуга превоза са припадајућом каматом, трошковима извршеног поступка ка и износ од 20.000,00 динара на име накнаде за кашњење у извршавању новчане обавезе. Пресудом Привредног суда у Нишу П 645/20 од 10.05.2021. године, усвојне је тужбени захтев за износ од 5.320.000,00 динара са припадајућом каматом као и трошковима поступка у износу од 418.889,44 динара. Предметни списи достављени су Привредном апелационом суду дана 06.07.2021. године ради одлучивања о изјављеној жалби туженог.

Полазећи од дужине трајања поступка, односно од мерила прописаних одредбом члана 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року Привредни апелациони суд налази да предлагачу није повређено право на суђење у разумном року.

Правилно је Привредни апелациони суд применио мерила предвиђена одредбом члана 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року. Из Мега-либре утврђено је да иницијални акт у овој правној ствари поднет 13.10.2020. године, да је првостепена пресуда којом је усвојен тужбени захтев донета 10.05.2021. године, а да су списи по жалби достављени Привредном апелационом суду дана 06.07.2021. године и да је одлука по жалби туженог донета 22.03.2023. године тако што је одбијена жалба туженог и потврђена првостепена пресуда. Предмет је архивиран дана 25.04.2023. године.

Код чињенице да је укупна дужина првостепеног и другостепеног поступка била две године и пет месеци, очигледно је да предлагачу није повређено право на суђење у разумном року, при чему жалбени наводи у погледу редоследа поступања и значаја остварења права не утичу на правилност одлуке.

С у д и ј а

Татјана Матковић Стефановић с.р.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против овог решења није дозвољена жалба

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић